

Bedömningsystemen forts.

levels; bas, 1, 2, 3, och 4, där 4 är den högsta svårighetsgraden. Det är den så kallade tekniska panelen, med tre särskilda experter, som avgör vilken nivå/svårighetsgrad ett element får.

Den tekniska poängen beror också på kvaliteten i hopp, piruetter och steg. Denna bedöms på en sjugradig skala som innehåller stegen -3, -2, -1, 0, +1, +2 och +3. Ju högre kvalitet, desto mer poäng. -3 betyder en total miss, exempelvis ett fall. 0 innebär ofta att elementet är godkänt utfört utan några egentliga fel. +3 är mycket ovanligt, men innebär i princip att elementet mer eller mindre är av världsklass. Det är domarna som avgör kvaliteten i den tekniska poängen. Det går inte att säga vad den maximala tekniska poängen är eftersom sporten hela tiden utvecklas och vi inte vet hur svåra hopp och kast framtidens konståkare kommer att göra.

Programkomponenterna bedöms enbart av domarna på skalan 0-10 i fem olika delar som kallas komponenter. De är skridskoteknik, sammanbindande steg emellan, utförande, koreografi och tolkning av musiken. För programkomponenterna finns en maxpoäng för de olika klasserna. Om exempelvis en herre får 10.00 av alla domare i samtliga komponenter i en friåkning, får han 100 poäng. En dam, ett isdanspar eller ett paråkningspar får vid samma bedömning bara 80 poäng. Så är det gjort för att programkomponenterna ska vara ungefär lika mycket värda som den tekniska poängen. Damer, par och isdansare får vanligtvis inte ihop lika höga tekniska poäng som herrarna.

Åkarna åker kortprogram och friåkning. I ett kortprogram är det föreskrivna element som ska utföras medan man i friåkningsprogrammet har större frihet att välja vilka element som ska ingå. Friåkningen är även längre i tid.

